

ਜੇ.ਐਸ. ਨਾਰੰਗ ਜੇ

ਰਜਿੰਦਰ ਪਾਲ ਕੌਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2000 ਦਾ ਸੀ ਡਬਲਿਊ ਪੀ ਨੰ. 7688

16 ਅਗਸਤ, 2001

ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 - ਸੈਕਸ਼ਨ .22 - ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ (ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ) ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1994 - ਆਰ.ਐਲ.4 - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 'ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ' ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰ ਹੱਥਾਂ ਦਾ - ਸਰਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ-1994 ਦੇ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵੋਟਿੰਗ ਬੈਲਟ ਦੁਆਰਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੂਰੀ ਗੁਪਤਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਨਾ ਤਾਂ 1911 ਐਕਟ ਜਾਂ 1994 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਦਿਖਾ ਕੇ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। -ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਪਾਸ ਹੋਣਾ" ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਉਪ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੋਟਿੰਗ ਬੈਲਟ ਦੁਆਰਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੂਰੀ ਗੁਪਤਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਉਪ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਗੁਪਤ ਵੋਟਿੰਗ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਮੈਂਬਰ ਸਥਾਨਕ ਵਿਧਾਇਕ ਦੁਆਰਾ ਹੱਥ ਦਿਖਾ ਕੇ ਬੈਲਟ ਲੈਣ ਜਾਂ ਮੰਗਣ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸਨ ਪਰ ਚੋਣ ਨਿਯਮ ਹੱਥ ਦਿਖਾ ਕੇ ਬੈਲਟ ਮੰਗਣ ਲਈ ਕੋਈ ਬਚਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

(ਪੈਰਾ 16)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਮੁਕੇਸ਼ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਨਾਲ ਐਮ.ਐਸ.ਖਹਿਰਾ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਬੀ.ਐਸ.ਸੇਵਕ, ਏ.ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ, ਰਾਜ ਲਈ।

1 .ਐਸ.ਐਸ. ਭਿੰਡਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ।

5 ਐਸ.ਸੀ. ਪਬੇਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ. ਐਸ. ਨਾਰੰਗ, ਜੇ

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਨਵਰੀ, 1998 ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ, ਬਰਨਾਲਾ ਦੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲਰ ਵਜੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ 2 ਮਈ, 1998 ਨੂੰ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਚੁਣੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸੱਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ "ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ" 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ। ਇਸ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕੜੀ ਵਜੋਂ, 28 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੰਗ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁਪਤ ਵੋਟਿੰਗ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਚੋਣ ਹੱਥ ਦਿਖਾ ਕੇ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਤਾ, ਨਕਲ ਪੀ 2, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(2) 2000 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1504, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 28 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 3 ਮਾਰਚ, 2000 ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ P4। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੇਹਰਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 29 ਮਈ, 2000 ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ P6 ਦੀ ਕਾਪੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਮਤੇ "ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ" 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੱਥ ਉਠਾ ਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 (ਸੋਧਿਆ-ਅੱਪਡੇਟ ਕੀਤਾ 19941 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੋਧੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ।

(3) ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦਾ- ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 2000 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1504, ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਸ਼ਕ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕੋ ਹੈ।

(4) 29 ਮਈ, 2000 ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ 28 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਦੇ ਮਤੇ ਅਤੇ 29 ਮਈ, 2000 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੈਵੀਏਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਸੀ ਕਿ ਰੱਦ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਚੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨ 28 ਮਈ, 2001 ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 1 ਅਗਸਤ, 2001 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ ਕਿ 28 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਦਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੌਂਸਲ ਦੇ 2-3 ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਗੁਪਤ ਮਤਦਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ

ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਹੱਥ ਦਿਖਾ ਕੇ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 (ਜੋਧਿਆ-ਅਪਡੇਟ ਕੀਤਾ 1994) ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਭਰੋਸਗੀ ਮਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਿਸੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

22. ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣਾ।- ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਖਾਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟੈਂਡਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਵੇ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਦਤਨ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ;

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਤਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ,

ਅਜਿਹਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਅੱਗੇ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ 21 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਟੈਂਡਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਕਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ ਭੇਜਣ ਦੇ 21 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਚਿਤ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(6) ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ (ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ) ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1994 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

(4) ਬੈਲਟ ਦੁਆਰਾ ਵੇਟਿੰਗ।—(1) ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਦਫਤਰਾਂ ਲਈ ਵੇਟਿੰਗ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਬੈਲਟ ਪੇਪਰ 'ਤੇ 'ਹਾਂ' ਜਾਂ 'ਨਹੀਂ' ਲਿਖ ਕੇ ਬੈਲਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਵੇਟਿੰਗ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੈਲਟ ਪੇਪਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਹਰੇਕ ਉੱਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

- (2) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਅਨਪੜ੍ਹ ਹੈ ਜਾਂ ਬੈਲਟ ਪੇਪਰ 'ਤੇ 'ਹਾਂ' ਜਾਂ 'ਨਾਂਹ' ਲਿਖ ਕੇ ਆਪਣੀ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ 'ਹਾਂ' ਜਾਂ 'ਨਹੀਂ' ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਬੈਲਟ ਪੇਪਰ, ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ।
- (3) ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪ ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰੀ ਗੁਪਤਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ ਅਤੇ ਵੋਟ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹੀ ਹਰੇਕ ਘਟਨਾ ਦਾ ਸਖੇਪ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖੇਗਾ। ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ।"

(7) ਇੱਥੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਹੁਣ 17 ਮਈ, 2001 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਨੰਬਰ GSR 71/PA3/11/S 240/Amd.(4)/2001.—ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. GSR49/PA3/11/S. 240/ਏ.ਐਮ.ਡੀ./2001, ਮਿਤੀ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001, ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 (1911 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 3) ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ (ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ) ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1994 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ:-

ਨਿਯਮ

1. ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ (ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਉਪ ਪ੍ਰਧਾਨ) (ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ) ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 2001 ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

2. ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ (ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ) ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1994 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 4 ਲਈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ:-

“4. (1) ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਵੋਟਿੰਗ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਹੱਥ ਦਿਖਾ ਕੇ ਹੋਵੇਗੀ।

(2) ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਖੇਪ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖੇਗਾ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਣਸੋਧਿਆ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਮਤੇ ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਿੰਟ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਨੁਸੂਚੀ P2 ਦੀ ਨਕਲ ਕਰੋ, ਜਿਸਦਾ ਅੰਸ਼ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਮਤਾ ਨੰਬਰ 206 :-

ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਮੌਕੇ ਚੇਅਰਪਰਸਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੇਭਰੋਸਗੀ ਮਤੇ ਦੀ ਵੋਟਿੰਗ ਗੁਪਤ ਬੈਲਟ ਰਾਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦਕਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਮੈਂਬਰ ਸ.

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੱਥ ਦਿਖਾ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਰਵਸ੍ਰੀ/ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਧੌਲਾ, ਜੋਧ ਸਿੰਘ, ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ, ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਜੰਗ ਸਿੰਘ, ਜੱਗਾ ਸਿੰਘ, ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ, ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਹੰਸ ਰਾਜ, ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਸਿਰੀ ਪਾਲ, ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ, ਸੁਖਦਰਸ਼ਨ ਕੌਰ, ਬਲਬੀਰ ਕੌਰ, ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਾ. ਵਿਧਾਇਕਾ ਅਮਿਤਾ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੋਟਿੰਗ ਹੱਥ ਦਿਖਾ ਕੇ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਪਾਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਗੁਪਤ ਬੈਲਟ ਰਾਹੀਂ ਵੋਟਿੰਗ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਪਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੋਟਿੰਗ ਗੁਪਤ ਬੈਲਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। 18 ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵੋਟਿੰਗ ਹੱਥ ਦਿਖਾ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਚੋਣ ਗੁਪਤ ਵੋਟਿੰਗ ਰਾਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁੱਖ ਏਜੰਡਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਦਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਏਜੰਡਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮੈਂਬਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਜਿੰਦਰ ਪਾਲ ਕੌਰ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੋਟਿੰਗ ਗੁਪਤ ਬੈਲਟ ਰਾਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤ ਪਾਲ ਨੇ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ। ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ, ਜੋਧ ਸਿੰਘ, ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ, ਸਿਰੀ ਪਾਲ, ਜੰਗ ਸਿੰਘ, ਜੱਗਾ ਸਿੰਘ, ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ, ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਹੰਸ ਰਾਜ, ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ, ਸੁਖਦਰਸ਼ਨ ਕੌਰ, ਬਲਬੀਰ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ ਡਾ. ਮਨਜੀਤ ਨੂਰ, ਅਮਿਤਾ ਰਾਣੀ, ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਵਿਧਾਇਕ ਨੇ ਹੱਥ ਦਿਖਾ ਕੇ ਵੋਟ ਪਾਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤ ਪਾਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵੋਟ ਪਾਈ। ਸ਼੍ਰੀ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੋਟਾਂ ਗੁਪਤ ਬੈਲਟ ਰਾਹੀਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੱਥ ਦਿਖਾ ਕੇ ਵੋਟਾਂ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਵੋਟਿੰਗ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤ ਪਾਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਕੀਤਾ..ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਧਾਇਕ ਨੇ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਹੈ

ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਨੋਕ 'ਤੇ. ਇਸ 'ਤੇ 17 ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਨੋਕ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮੈਂਬਰ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਹਨ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਜੋਧ ਸਿੰਘ, ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ, ਸਿਰੀ ਪਾਲ, ਜੰਗ ਸਿੰਘ, ਜੱਗਾ ਸਿੰਘ, ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ, ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਹੰਸ ਰਾਜ, ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ, ਸੁਖਦਰਸ਼ਨ ਕੌਰ, ਬਲਬੀਰ ਨੂਰ, ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ, ਸ. ਅਮਿਤਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਕੁੱਲ 17 ਮੈਂਬਰਾਂ

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਨੋਕ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਕੁੱਲ 26 ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 18 ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, 3 ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਦਿਆਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵੋਟ ਪਾਈ। ਬਾਕੀ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) Tt ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹੱਥ ਦਿਖਾ ਕੇ ਵੋਟਿੰਗ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਸ਼੍ਰੇਣੀਗਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪਣਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਯਮ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦਾ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ **ਧਰਮਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਿਸਾਲ ਸਿੰਘ** ਬਨਾਮ **ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ** (1) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ - ਉਕਤ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ “ਨਹੀਂ। ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਮਤਾ”, ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਰਪੰਚ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1987 ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(10) ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1994 ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲਰ ਵਿਰੁੱਧ "ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ" 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(1) 1974 PLJ 365

ਕਿ ਵੋਟਿੰਗ ਬੈਲਟ ਪੇਪਰ 'ਤੇ "ਹਾਂ" ਜਾਂ "ਨਹੀਂ" ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਗੁਪਤਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਹੱਥ ਦਿਖਾ ਕੇ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਹੱਥ ਦਿਖਾ ਕੇ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਪਤ ਵੋਟਿੰਗ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ।

(11) ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗੁਪਤ ਮਤਦਾਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਵਿਧਾਇਕ ਵੱਲੋਂ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਥਾਨਕ ਵਿਧਾਇਕ ਦੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਨ ਹੀ ਹੱਥ ਦਿਖਾ ਕੇ ਮਤੇ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਪਗਨਡ ਮਤਾ ਕਾਰਮੇਂਟ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਕਤ ਇਪਗਨਡ ਮਤੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵੀ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ" ਦਾ ਮਤਾ ਹੱਥ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਤਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(12) ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 5 ਸ਼ੀਮਤੀ. ਸੁਖਦਰਸ਼ਨ ਕੌਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 13 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਕਤ ਚੋਣ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(13) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਮਤ ਦਾ ਫ਼ਤਵਾ ਕੰਪ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਮਤ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਇਸ ਲਈ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 28 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਦੇ ਮਤੇ ਵਿੱਚ 25 ਵਿੱਚੋਂ 18 ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮੀਟਿੰਗ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਅਬਜ਼ਰਵਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਮਤਾ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿੰਟ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 29 ਮਈ, 2000 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸ਼ੀਮਤੀ. ਸੁਖਦਰਸ਼ਨ

ਕੌਰ ਨੂੰ ਕੌਸਲ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 17 ਕੌਸਲਰਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਜਾਂ ਪੱਖ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਵਿਧਾਇਕ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਮਤੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਮਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ।

(14) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੌਸਲ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਮਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੰ. 26 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਬੈਲਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੱਥ ਦਿਖਾ ਕੇ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਅਜਿਹੇ ਬੈਲਟ ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"26. ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਕਿ ਕੋਈ ਮਤਾ, ਮਤਾ ਜਾਂ ਸੋਧ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਵਾਰੰਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੱਥ ਦਿਖਾ ਕੇ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਪੋਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਨਾਮ ਇਸ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇ। ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਤਾ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(15) ਰਿ: ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ 26 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ "ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ" ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬੈਲਟ ਸਿਰਫ ਹੱਥ ਦਿਖਾ ਕੇ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਗੁਪਤ ਮਤਦਾਨ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਮਤ ਜੋ ਕਿ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ "ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਤਾ" ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਮਤਦਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) 1994 (3) RRR 69 (Pb. & Hy)

(16) ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਹੈ> 1 ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ 1 ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ 1 ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ "ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪਾਸ ਕਰਨਾ" ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੋਟਿੰਗ ਬੈਲਟ ਦੁਆਰਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੂਰੀ ਗੁਪਤਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਉਪ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ

ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁਪਤ ਮਤਦਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਣਪਛਾਤੇ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਐਨਕਸ਼ਰ P2.1 ਦੀ ਕਾਪੀ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਹੱਥ ਦਿੱਤਾ ਕੇ ਬੈਲਟ ਲੈਣ ਜਾਂ ਮੰਗਣ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਵਿਧਾਇਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਚੋਣ ਨਿਯਮ ਹੱਥ ਦਿੱਤਾ ਕੇ ਬੈਲਟ ਮੰਗਣ ਲਈ ਕੋਈ ਬਚਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 26 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਹੱਥ ਦਿੱਤਾ ਕੇ ਵੋਟ ਮੰਗਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਉਕਤ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਵੇਲੇ ਲਾਗੂ ਜਾਂ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਸਾਧਾਰਨ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਹ "ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਤਾ" ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਉਪ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਅਤੇ ਤੁਲਨਾਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਅਟੱਲ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਪ੍ਰਬਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮਈ 2001 ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਾਜ਼ਾ ਹੈ, ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਦਫਤਰਾਂ ਲਈ ਵੋਟਿੰਗ ਜਾਂ ਸੀਨੀਅਰ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੱਥ ਦਿੱਤਾ ਕੇ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਹੋਣ ਤੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਉਪ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੋਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ "ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ" ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਅਜਿਹੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। *ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਨੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗੁਪਤ ਵੋਟਿੰਗ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਜਵਾਬ ਭੇਜਣ ਵੇਲੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ 28 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਮਤੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੁਪਤ ਮਤਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਪਰ ਕਥਿਤ ਬੇਰਹਿਮ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨਿਯਮ ਹੱਥ ਦਿੱਤਾ ਕੇ ਬੈਲਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(17) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਕੋਨ ਦਾ ਹਾਂ

ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ 28 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਦਾ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ P2 ਦੀ ਕਾਪੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 29 ਮਈ, 2000 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, 28 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮਿਤੀ 29, ਮਈ, 2000 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਨਗਰ ਕੋਸਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਜੋਂ ਸੁਖਦਰਸ਼ਨ ਨੂਰ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਤੱਕ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਜੋਂ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਜੀਐਸ ਸਿੰਘਵੀ, ਏਸੀਜੇ ਅਤੇ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਕੌਰ, ਜੋ

ਨਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ

1 ਮਾਰਚ, 2002 ਦਾ ਸੀ ਡਬਲਿਯੂ ਪੀ ਨੰਬਰ 6133

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾਮ 14 ਅਤੇ 220—ਐੱਲ.ਪੀ.ਜੀ. ਦੇ ਵਿਤਰਕ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 4 ਦੀ ਚੋਣ—ਡੀਲਰ ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਨਮਾਨੀ, ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਦੋਸ਼—ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ—ਅੰਕਿਤ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ—ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬੋਰਡ ਆਪਹੁਦਰੇਪਣ ਦੁਆਰਾ ਦਾਗੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਬਦਨਾਮੀ, ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜ ਰਹੇ ਹਨ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ